

Panium – číslo sedmnáct

Ta věc a vidění: Danielovy dvě linie proroctví a odpečetění Zjevení

Jeff Pippenger

2026-02-22

Dne 18. července 2020 přišlo první zklamání hnutí sto čtyřiceti čtyř tisíc. Nastalo v rámci „skrytých dějin“ čtyřicátého verše jedenácté kapitoly Daniela. K tomuto zklamání došlo již hluboko v průběhu oněch „skrytých dějin“ — dějin, které započaly rozpadem Sovětského svazu v roce 1989. Čtyřicátý první verš představuje nedělní zákon ve Spojených státech, který je rovněž znázorněn v šestnáctém verši téže kapitoly. „Odpečetění“ pravd, jež tvoří „skryté dějiny“ čtyřicátého verše, v roce 2023 předkládá Daniel ve dvanácté kapitole. Kapitoly deset až dvanáct představují totéž vidění a toto vidění začíná tím, že určuje Daniela jako představitele „moudrých“, kteří rozumějí jak vnitřním, tak vnějším poselstvím proroctví, jež jsou zde znázorněna jako „ta věc“ a „to vidění“.

Ve třetím roce Cýra, krále perského, bylo zjeveno slovo Danielovi, jenž byl nazýván Beltšasar; a to slovo bylo pravdivé, ale určený čas byl dlouhý; i porozuměl tomu slovu a měl porozumění vidění. Daniel 10,1.

Dvě vidění

„Věc“ a „vidění“ představují vnitřní a vnější vidění proroctví a Daniel představuje lid, který rozumí oběma, neboť jak „věc“, tak „vidění“ byly Danielovi v desáté kapitole „zjeveny“. V této kapitole bylo Danielovi dvaadvacátého dne „zjeveno“ vidění Krista ve svatyni. Hebrejské slovo přeložené jako „věc“ je v deváté kapitole přeloženo jako „záležitost“ a je tam rovněž předloženo ve spojitosti s „viděním“.

Na počátku tvých úpěnlivých proseb vyšlo slovo, a já jsem přišel, abych ti je oznámil; neboť jsi velmi milovaný. Proto porozuměj tomu slovu a zvaž to vidění. Daniel 9,23.

Slovo „věc“ v desáté kapitole je totéž slovo, které je ve dvacátém třetím verši deváté kapitoly přeloženo jako „záležitost“. V Danielově závěrečném vidění v kapitolách deset až dvanáct jsou „věc“ z jedenácté kapitoly i „záležitost“ z desáté kapitoly obě spojeny s „viděním“. „Vidění“ je hebrejské slovo „mareh“ a znamená „zjev“ či „vzezření“. Daniel ve své knize rozlišuje dvě „vidění“, ačkoli jedno z těchto dvou „vidění“ je vyjádřeno jednou v ženském rodě a poté znovu v rodě mužském. Daniel v prvním verši desáté kapitoly poukazuje na ty, kdo rozumějí „vidění“ zjevu, a také „záležitosti“ či „věci“. V osmé kapitole Daniel označuje dvě „vidění“, která spolu souvisejí. V anglickém textu se slovo vision v této kapitole vyskytuje osmkrát a jedno z hebrejských slov přeložených jako „vidění“ je „mareh“, zatímco druhé je „chazon“. Mareh znamená „zjev“ či „vzezření“ a chazon znamená „sen, zjevení nebo věštbu“. Kontext osmé kapitoly ukazuje, že když je slovo „mareh“ přeloženo jako „vidění“, představuje „zjev Krista“.

Jako příklad lze uvést „mareh“, neboli „vidění zjevení“ v Danieli 8,14, což znamená, že 22. října 1844 se Kristus náhle objeví v chrámu jako naplnění Posla smlouvy z Malachiáše 3, o němž sestra Whiteová řekla, že se naplnil 22. října 1844. Když sestra Whiteová označuje anděla ze Zjevení 10, který sestoupil a položil jednu nohu na zemi a druhou na moře, za „ne menší osobu než Ježíše Krista“, určuje tím mezník v proroctví, kde se Kristus zjevuje. Je to jedno z jeho mnoha zjevení. Podle Judovy epištoly se zjevil při vzkříšení Mojžíše. Tam se zjevil jako Michael archanděl, avšak přesto to bylo proročké zjevení. Vidění mareh v osmé kapitole je také překládáno jako „zjevení“, v souladu se svým významem.

I stalo se, když jsem já, Daniel, viděl to vidění a hledal jsem jeho význam, hle, stanul přede mnou někdo, kdo vypadal jako muž. Daniel 8,15.

Zdejší kontext ukazuje, že to byl anděl Gabriel, kdo měl „vzezření muže“, a slovo „vzezření“ je *mareh* — zjev Kristův; neboť právě tak, jako je Kristus znázorněn Michaelem archandělem a mocným andělem ze Zjevení 10, je Kristus v proročké symbolice zaměnitelný se symbolem andělů, a dokonce i lidí. Ať už jde o Gabriela v tomto verši, nebo o Krista ve Zjevení 10 či jako o Michaela archanděla, každý z nich představuje poselství; a z tohoto důvodu sestra Whiteová srovnává anděly Zjevení jak s poselstvím, které představují, tak s lidmi, kteří hlásají poselství představované těmito anděly. Tato pravda je tak důležitá, že v prvních třech verších první kapitoly Zjevení, v těch třech verších, které ohlašují odpečetění Zjevení Ježíše Krista těsně před uzavřením doby milosti, neboť „čas jest blízko“, je proces sdělení od Boha k člověku výslovně označen jako poselství od Otce, které bylo dáno Synu, jenž pak toto poselství předává andělu, který je poté přináší člověku, a ten je následně posílá církvím. Každý krok tohoto procesu sdělování je posvátný a svatý a tato posvěcená svatost je představena na proročských meznících, kde se Kristus zjevuje buď jako On sám, anebo skrze anděla, člověka či poselství. Když se u nějakého mezníku přímo spojuje se svou osobou, je to zjev „mareh“, „zjevení vzezření“.

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se má brzy stát; a oznámil to, poslav skrze svého anděla svému služebníkovi Janovi: který vydal svědectví o slovu Božím a o svědectví Ježíše Krista i o všem, co viděl. Blahoslavený, kdo čte, i ti, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm zapsáno; neboť čas je blízko. ... I řekl mi: Nezapečetřuj slova proroctví této knihy, neboť čas je blízko. Kdo činí nepravost, ať činí nepravost ještě; kdo je poskvrněný, ať zůstane poskvrněný ještě; kdo je spravedlivý, ať koná spravedlnost ještě; a kdo je svatý, ať se posvěcuje ještě. Zjevení 1,1–3; 22,10.11.

V osmé kapitole je „chazon“ druhé hebrejské slovo, které se překládá jako „vidění“. Ve vztahu k „zjevu“ vidění „marah“ označuje mezník a vidění „chazon“ označuje proročké období. V souvislosti se dvěma slovy přeloženými v osmé kapitole jako „vidění“ zde existuje božská symetrie v tom smyslu, že hebrejské slovo „mareh“ Daniel rovněž užívá v jeho ženském tvaru „marah“. U „chazon“ je Daniel vyjadřuje dvěma způsoby, avšak nikoli prostřednictvím protikladu mužského a ženského rodu, nýbrž dvěma slovy, která označují tentýž význam, avšak tím jej exponenciálně rozšiřují.

Chazon znamená vidění, neboli výrok, neboli proroctví, a slovo, které je v angličtině překládáno buď jako „matter“, nebo „thing“, je hebrejské slovo „dabar“, které znamená „slovo“. Když je

pochopeno, že vidění „chazon“ je u Daniela rovněž vyjádřeno slovem „dabar“, pak společně představují prorocká poselství Božího slova. Daniel vždy staví „dabar“ neboli „chazon“ do protikladu k „mareh“. Jsou-li na prorocké rovině „prorocká poselství Božího slova“, jak je představují „dabar“ a „chazon“, spojena s viděním „marah“ o zjevení Kristovy podoby, pak máte posvátné mezníky prorockých dějin Božího slova. Připojíte-li pak „marah“, ženský rod slova „mareh“, k linii významů slova vidění u Daniela, máte zrcadlové vidění ospravedlnění z víry.

V Danielově posledním vidění, které představují poslední tři kapitoly jeho knihy, Daniel znázorňuje lid v posledních dnech, který rozumí „prorockým viděním“ „Božího slova“ a posvátnosti svatých mezníků, jež tvoří reformační hnutí jednoho sta čtyřiceti čtyř tisíc; neboť to jsou ti, kdo následují Beránka, kamkoli jde, v Jeho posvátném prorockém Slově. Když následují Beránka, vede je k zrcadlovému vidění Daniel 10,7, kde buď prchají, aby se skryli pod bludem, kde jsou pohřbeni na věčnost, anebo jsou pokořeni v prachu, ospravedlnění a zmocnění, aby hlásali prorocké poselství posledních dnů.

Gabriel Danielovi přikazuje, aby „porozuměl“ jak „věci“, tak i „vidění“. Hebrejské slovo přeložené jako „porozumět“ znamená „učinit v mysli rozlišení“. Danielovi, který představuje tebe i mne, milý čtenáři, bylo přikázáno porozumět rozdílu a rozlišení mezi „věcí“ a „viděním“. Vidění chazon představuje vnější linii prorockých dějin a vidění mareh představuje zjevení Krista. „Věc“ a „to, co bylo řečeno“ je hebrejské slovo „dabar“, které znamená slovo. Ježíš je „dabar“, neboť On je Slovo. „To, co bylo řečeno“, i „věc“, obojí jsouce „dabar“, jsou předloženy ve spojení s viděním zjevení.

Dabar, jenž je záležitostí i věcí, je také chazonovým viděním osmé kapitoly a představuje vidění prorockých dějin. Každé z těchto označení (chazon, dabar, záležitost a věc) vyjadřuje vnější linii prorocství, zatímco mareh a jeho ženský výraz marah představují vnitřní linii prorocství. Boží lid posledních dnů, představený v prvním verši Daniela deset, rozumí jak vnitřním, tak vnějším liniím prorockých dějin. V knize Zjevení je vnitřní linie představena sedmi církvemi a vnější linie je představena sedmi pečetěmi.

Když Daniel po jednadvacetidenním půstu spatřil vidění Krista, spatřil ženský výraz vidění mareh. Mareh znamená „vzezření“, a když Daniel spatřil Krista, spatřil vidění „marah“; ačkoli mareh znamená vzezření, ženský rod téhož slova znamená „zrcadlo“. Sestra Whiteová nás informuje, že vidění, které Daniel spatřil, bylo tímž viděním, které spatřil Jan; a Jan toto vidění spatřil, když byl Kristus v nebeské svatyni.

„V době Gabrielovy návštěvy nebyl prorok Daniel schopen přijmout další poučení; avšak o několik let později, když toužil poznat více o věcech, které dosud nebyly plně vysvětleny, znovu se oddal hledání světla a moudrosti od Boha. V těch dnech jsem já Daniel truchlil po celé tři týdny. Nejedl jsem žádný chutný chléb, ani maso ani víno nevešlo do mých úst, ani jsem se vůbec nepomazal... Potom jsem pozdvihl své oči a pohleděl, a aj, muž oděný v lněném rouchu, jehož bedra byla přepásána ryzím zlatem z Ufaz. Jeho tělo bylo jako chrysolit a jeho tvář jako vzhled blesku, jeho oči jako ohnivé pochodně a jeho paže i jeho nohy jako lesk leštěné mědi a hlas jeho slov jako hlas množství.“

„Nikdo menší než Syn Boží se zjevil Danielovi. Tento popis se podobá tomu, který podal Jan, když mu byl Kristus zjeven na ostrově Patmos. Náš Pán nyní přichází s jiným nebeským poslem, aby Daniela poučil o tom, co se stane v posledních dnech. Toto poznání bylo dáno Danielovi a z vnuknutí zaznamenáno pro nás, na něž přišel konec věků.“

„Velké pravdy zjevené Vykupitelem světa jsou určeny těm, kdo hledají pravdu jako skryté poklady. Daniel byl muž pokročilého věku. Jeho život plynul uprostřed přitažlivosti pohanského dvora, jeho mysl byla zatížena záležitostmi veliké říše; přesto se od toho všeho odvrací, aby pokořil svou duši před Bohem a hledal poznání záměrů Nejvyššího. A jako odpověď na jeho prosby bylo sděleno světlo z nebeských dvorů pro ty, kdo budou žít v posledních dnech. S jakou opravdovostí bychom tedy měli hledat Boha, aby otevřel naše porozumění k pochopení pravd přinášených nám z Nebe.“ Review and Herald, 8. února 1881.

Těch 144 000

Daniel rozumí „věci“ i „vidění“ a je označen jako Daniel i jako Belteshazzar. Změna jména v proroctví představuje smluvní vztah, a tak Daniel představuje konečný smluvní lid, jímž je sto čtyřicet čtyři tisíc, kteří jsou zkoušeni viděním Krista v chrámě. Tato zkouška způsobuje oddělení dvou tříd uctíváčů.

A jen já, Daniel, jsem viděl to vidění; muži, kteří byli se mnou, to vidění neviděli, avšak padla na ně veliká hrůza, takže utekli a skryli se. Daniel 10,7.

Daniel přímo určuje druhou a chrámovou zkoušku spojenou s Božím lidem posledních dnů; zkoušku, která je založena na spatření Krista v nebeské svatyni. Vidění sedmého verše je ženským rodem vidění mareh, vyjádřeným jako vidění marah. Odpovíte-li na chrámové vidění Krista tak, jak je znázorněno Danielovou odpovědí, prorocká „věc“ a prorocké „vidění“ vám budou „zjeveny“.

Jestliže se vztahujete k témuž chrámovému vidění Krista tím, že preháte, abyste se skryli, vcházíte do věčné temnoty. Chrámová zkouška, která je druhou zkouškou tří kroků věčného evangelia, je předcházena první a základní zkouškou. Zkušební otázka základů je představena ve čtrnáctém verši Daniela jedenáct, kde je Řím představen jako „lupiči tvého lidu“, kteří ustanovují „vidění“.

Čas je blízko

Tři a půl dne po zklamání z 18. července 2020 se 31. prosince 2023 začalo odpečetovat Zjevení Ježíše Krista, neboť „čas byl blízko“.

Blahoslavený, kdo čte, i ti, kdo slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno, neboť čas je blízko. ... I řekl mi: Nezapečet'uj slova proroctví této knihy, neboť čas je blízko. Zjevení 1,3; 22,10.

„Čas“, který označuje odpečetění Zjevení Ježíše Krista, je zmíněn na počátku knihy Zjevení, a na konci knihy totožné prohlášení doplňuje výrok alfa výrokem omega.

Zjevení Ježíše Krista je odpečetěno těsně před ukončením doby milosti. Dvacátého druhého dne, po postu trvajícím jednadvacet dní, byla Danielovi zjevena „věc“, která je zároveň i „záležitostí“, která je zároveň i dabar neboli Slovem, která je zároveň i viděním chazon vnější prorocké historie, když prožíval zrcadlové vidění, marah, nebeského velekněze v Nejsvětější svatyni.

Daniel představuje ty, kdo mají zkušenost vidění zrcadla a kdo také rozumějí prorockým zjevením Krista, stejně jako vnějším dějinám znázorněným viděním chazon. Vidění marah představuje Krista jako prorocký mezník a ženský rod téhož slova představuje zkušenost vznikající skrze patření na Boží slávu, jak je znázorněna v osobách Daniele, Jana, Izajáše, sestry Whiteové a dalších proroků.

Na této úrovni představuje vnější vidění chazon základní zkoušku a vidění marah Kristových zjevení v prorocké posloupnosti událostí je zkouškou chrámu. Zjevil se Kristus ve svatyni svatých ve vaší vlastní svatyni svatých? Právě tam je božství spojeno s lidstvím. Toto je zkouška, kterou je nutno obstát, dříve než se při lakmusové zkoušce uzavře doba milosti. Lakmusovou zkouškou, která zjevuje charakter, je vidění marah v zrcadle.

Dne 31. prosince 2023 započala vnější zkouška základu nad výrazem „lupiči z tvého lidu“ ve čtrnáctém verši, a když byl 8. května 2025 inaugurován současný papež, bylo ustanoveno „vidění“ čtrnáctého verše. Zkouška základu přešla ke zkoušce chrámu. Od 9. května 2025 zkouška chrámu probíhá. Vzkříšení dvou svědků dne 31. prosince 2023 bylo znázorněno v jedenáctém verši jedenácté kapitoly Zjevení a vzkříšení, které toho dne započalo, nastalo v rámci období války na Ukrajině, jež začala v roce 2014 a vyhrótila se v roce 2022. Vnější a vnitřní linie proroctví se v těchto dějinách spojily. Dne 31. prosince 2023 probíhalo dílo kladení základu, dílo předobrazení dějinami let 1798 až 1840, a také 1840 až 1844, a také obdobím od 19. dubna 1844 do 22. října 1844.

Daniel 11,11 vstoupil do dějin jako vnější linie proroctví a spojil se se samotnými dějinami, které jsou vnitřní linií Zjevení 11. V roce 2014 začala ukrajinská válka, předobrazená bitvou u Rafie v roce 217 př. Kr. V roce 2015 povstal čtvrtý a mnohem bohatší král z verše 2 Daniela 11 a oznámil svůj úmysl kandidovat na úřad prezidenta. Toto oznámení rozhněvalo globalisty dračí mysli, představené říší Řecka.

Zjevení 11,11 určilo 31. prosinec 2023 jako bod, v němž byli dva svědkové vzkříšeni. Období od 18. července 2020 do 31. prosince 2023 bylo poté chápáno jako prorocká „poušť“. Na konci „období pouště“ začal v červenci 2023 volat hlas, a potom přesně tisíc dvě stě šedesát dní po neúspěšné předpovědi týkající se Nashvillu, dne 18. července 2020, Lev z pokolení Judova začal odpečetřovat své prorocké Slovo. Odpečetění Božího prorockého Slova vždy vyvolává třístupňový proces zkoušky, jak je vyložen v Danielovi 12.

Mnozí budou očištěni, zběleni a vyzkoušeni; bezbožní však budou jednat bezbožně; a nikdo z bezbožných neporozumí, ale moudří porozumějí. Daniel 12,10.

V devatenácté kapitole Zjevení se nevěsta připravuje a poté jí je dán bílý šat. Tyto bílé šaty představují, že nevěsta je připravena, a dochází k tomu v devatenácté kapitole Zjevení, když jsou

otevřena okna nebes. Dříve než je nevěsta učiněna bílou oděvem Kristovy spravedlnosti, je nejprve očištěna.

Dne 31. prosince 2023 započala zkouška základů, aby očistila ty, kdo mají být čistí. Toto očištění se uskutečňuje rozmnožením poznání, neboť Lev z pokolení Judova tehdy začal odpečetět své závěrečné zjevení o sobě samém. Toto zjevení zahrnuje, že On je jediným základem, který může být položen. Odmítnout základní pravdu, která určuje, že Řím jsou „lupiči z tvého lidu“, znamená odmítnout jediný základ, který může být položen.

Dne 31. prosince 2023 započal proces zkoušky, který okamžitě přinesl oddělení dvou tříd. Lev z pokolení Judova nyní odpečetil, že historickým naplněním čtrnáctého verše byl 8. květen 2025, a tím potvrdil Millerovo určení Říma jako symbolu, který ustanovuje vnější vidění proroctví. Když se Trump v roce 2024 vrátil, naplnil třináctý verš jedenácté kapitoly Daniela; poté v následujícím verši vyznačujeme rok 2025 zvolením papeže Lva. Jak Trump, tak i jeho protikristovský protějšek byli uvedeni do úřadu v roce 2025.

Data, která v tomto hnutí určujeme, jsou v podstatě posvěceným pohledem zpět. Čas konce určujeme jako rok 1989, poté bylo v roce 1996 poselství formalizováno. Dne 11. září bylo formalizované poselství zmocněno. Při předložení Habakukových tabulí v roce 2012, jež skončilo v lednu 2013, byly položeny základy.

Dne 18. července 2020 přišlo první zklamání, poté v červenci 2023 začal hlas volat na poušti a 31. prosince 2023 započalo odpečetění Zjevení Ježíše Krista a začala první vnější základní zkouška.

Dne 8. května 2025 začala druhá vnitřní chrámová zkouška. Třetí rozhodující zkouška je již bezprostředně před námi. V ní bude zjeveno, zda duše má olej poselství, znázorněný první a vnější zkouškou, i doprovodný olej druhé vnitřní zkoušky. Toto zkoušení představuje vnější, poté vnitřní a nakonec zkušenost.

Vnitřní linie proroctví se skládá z předchozích mezníků, které jsem právě uvedl. Každý z těchto mezníků odpovídá totožným mezníkům milleritské historie. Rok 1798 jako čas konce odpovídá roku 1989, rovněž času konce. Tam Lev z pokolení Judova odpečetil své Slovo, neboť On je to Slovo. Když adventismus naplnil úlohu neposlušného proroka při Jeroboámově základní vzpouře tím, že se vrátil jíst s lživým prorokem z Bételu, vrátil se k argumentům padlého protestantismu, které byly použity proti tomu, jak William Miller určil sedm časů. Z tohoto důvodu plně, pokud vůbec, nechápou, proč je rok 1863 posledním mezníkem pro alfa hnutí prvního a druhého anděla.

Z tohoto důvodu pro ně nic neznamená, že je to 126 let, symbol 1 260, symbol „pouště“, která se rozprostírá napříč dějinami od roku 1863 až do doby konce v roce 1989. Na konci čtyřiceti let uvedl Jozue toto hnutí do Zaslíbené země. Roku 1989 Pán započal dílo vyvádění svého omega hnutí z „pouště“ let 1863 až 1989 tak, jak vyvedl alfa hnutí z „pouště“ let 538 až 1798.

Roku 1989 bylo odpečetěno vidění řeky Hiddekel, představující poslední tři kapitoly knihy Daniel, právě tak jako bylo roku 1798 odpečetěno vidění řeky Ulai, představující 7., 8. a 9. kapitolu knihy Daniel. Dvě stě dvacet let po vydání Bible krále Jakuba zveřejnil William Miller poprvé své poselství založené na vidění Ulai, a tak své poselství roku 1831 formalizoval; stejně jako bylo

poselství Hiddekel poprvé zveřejněno roku 1996, dvě stě dvacet let po roce 1776, rodišti slavné země Spojených států.

Millerova formalizace poselství dvě stě dvacet let po vydání verze King James identifikuje Williama Millera jako vůbec prvního posvátného posla, který použil proroctví Bible, jak Starého, tak Nového zákona, aby přivodil probuzení a reformaci. Bible je božská a spojila se s lidským o 220 let později, aby vytvořila poselství Ulai.

Ježíš je Alfa i Omega a je Slovem Božím; proto vydání Bible ve verzi King James roku 1611 staví Ježíše jak do roku 1611, tak i do roku 1831. Kristus se v čase konce zjevuje jako Lev z pokolení Judova; když je pak poselství formalizováno, je Alfou i Omegou a Slovem. Vztah Millera k počátku je rozpoznáván v tom, že jak počátek, tak i konec zdůrazňují zveřejnění poselství. Období od roku 1776 do roku 1996 nese tytéž charakteristiky, ačkoli odlišné.

Poselství Hiddekelu je poselstvím nedělního zákona ve Spojených státech, jak je předloženo ve verši čtyřicet jedna Daniela jedenácté kapitoly. Rok 1776 a vydání Prohlášení nezávislosti představují výchozí bod pro období dvě stě dvaceti let, které skončilo vydáním spisu providenčně, nikoli záměrně nazvaného Time of the End. V témže roce, 1996, nám byla dána služebná korporace nesoucí jméno Future for America. Poselství o slavné zemi, totiž o Spojených státech, bylo formalizováno přímou souvislostí mezi počátkem a zakončením proroctví. Každý hlavní mezník milleritské historie byl zopakován pod vedeným vzorem podobenství o deseti pannách. Obě období dvou set dvaceti let mají počátek i konec označený vydáním publikace.

Millerovo poselství a metodologie byly potvrzeny a zmocněny naplněním islámu druhého běda. To, čeho Pán použil k posílení tohoto poselství, byl Millerův princip den za rok, a princip, který zmocnil poselství a metodologii 11. září, když sestoupení anděla ze Zjevení osmnáct opakovalo sestoupení, jež učinil 11. srpna 1840, jak je znázorněno v desáté kapitole Zjevení. Tito dva andělé představují prorocké zjevení Krista jako anděla. Princip, který je pro hnutí 11. září stejně základní, jako byl princip den za rok pro hnutí z 11. srpna 1840, spočívá v tom, že dějiny milleritů se opakují v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Když v dějinách omega a třetího anděla nastalo naplnění proroctví islámu o třetím běda, které se uvedlo do souladu s naplněním proroctví islámu o prvním a druhém běda, jež nastalo v dějinách alfa, prvního a druhého anděla, pak byla zásada, že milleritské dějiny se opakují v dějinách sto čtyřiceti čtyř tisíc, potvrzena stejně pevně, jako byla za Millerových dnů potvrzena zásada den za rok ve spojitosti s prvním a druhým běda ze Zjevení 9. Někteří, kdo by mohli znát časové proroctví o třech stech devadesáti jednom roce a patnácti dnech, které je uvedeno ve Zjevení 9,15, mohou přehlédnout můj předchozí bod. Dovolte mi to vysvětlit.

První i druhé běda jsou v souladu s dějinami prvního a druhého anděla a dějiny třetího běda jsou v souladu s dějinami třetího anděla. Smyslem zde je, že počáteční bod pro tři sta devadesát jeden let a patnáct dní, předložených v dějinách druhého běda, se nachází v dějinách prvního běda. V dějinách prvního běda ve Zjevení deváté kapitoly je proroctví o sto padesáti letech, a v den, kdy toto prorocké období končí, začíná proroctví o třech stech devadesáti jednom roce a patnácti dnech. Tato dvě proroctví přímo spojují první a druhé běda, takže když bylo na základě zásady den za rok

předpovězeno proroctví o islámu, bylo toto proroctví proroctvím o prvním a druhém běda islámu, což bylo poselství, které potvrdilo Millerovu metodologii a poselství v dějinách prvního a druhého anděla.

Když se tyto dějiny 22. října 1844 završily, začala znít sedmá polnice; a sedmá polnice je jak třetím běda, tak i tajemstvím zbožnosti, jímž je Kristus ve vás, naděje slávy. Tato polnice je vnějším varovným poselstvím i vnitřním varovným poselstvím. Z tohoto důvodu je proroctví o 2 520 letech spojeno se sedmým rokem odpočinutí země, což zahrnuje i jubileum. Dne 22. října 1844 začala sedmá polnice znít jako naplnění proroctví o 2 520 letech a o 2 300 letech.

Nýbrž ve dnech hlasu sedmého anděla, až začne troubit, bude dokonáno tajemství Boží, jak je zvěstoval svým služebníkům prorokům. Zjevení 10,7.

22. říjen 1844 byl Dnem smíření a o Dni smíření měla zaznít jubilejní polnice. Od té doby žijeme v dějinách třetího anděla a také třetího běda, jímž je sedmá polnice. Dne 11. srpna 1840 sestoupil mocný anděl ze Zjevení 10, aby osvětlil zemi svou slávou, stejně jako anděl ze Zjevení 18 dne 11. září.

V roce 2012 až do ledna 2013 vznikla série nazvaná Habakukovy tabule, a byla uvedena do souladu s vydáním průkopnické mapy roku 1843 v květnu 1842. Základy hnutí byly tehdy položeny, ať již šlo o alfa hnutí prvního a druhého anděla, nebo o hnutí třetího anděla; Habakukovy dvě tabule byly vetkány do dějin a poselství. Neúspěšná předpověď z 18. července 2020 odpovídala 19. dubnu 1844 a doba prodlení v podobenství již probíhala.

Poušť 1 260 dnů skončila při odpečetění 31. prosince 2023. Je dobré pamatovat na to, že Kristus dvakrát očistil svůj chrám od jeho svatokrádežného znesvěcení, jak je označuje sestra Whiteová. Učinil tak na počátku i na konci své služby, čímž z obou očištění učinil očištění alfa i omega.

Sestra Whiteová jasně spojuje první očištění chrámu s 11. zářím a s prvním hlasem, který ztotožňuje s prvními třemi verši osmnácté kapitoly Zjevení. Poté ztotožňuje „jiný hlas“ ze čtvrtého verše s druhým očištěním chrámu a také s nedělním zákonem. Devatenáctý duben 1844 byl pro millerity prvním očištěním chrámu a dvaadvacátý říjen 1844 druhým. Během čtyřiceti šesti let od roku 1798 do roku 1844 byl vystavěn milleritský chrám a fraktál vztyčení milleritského chrámu se nachází v dějinách obou zklamání, která obě představují očištění chrámu. Tyto dějiny se týkají chrámu.

Od 18. července 2020 do 31. prosince 2023 panny během doby prodlení spalý. Když se probudí, probudí se ke své odpovědnosti položit základ a vyzdvihnout chrám. Od té doby Kristus jako Lev z kmene Judova odpečetuje prorocké světlo a prorocké světlo, které je odpečetěno, vždy vytváří třístupňový proces zkoušky, jenž končí u lakmusové zkoušky, kde se charakter projevuje, nikoli však rozvíjí. Při lakmusové zkoušce věrné panny obdrží vylití Ducha svatého, které překoná každý projev Boží moci mezi Božím lidem, jaký byl kdy zaznamenán. Nastane vzrůst světla, jaký ještě nikdy nebyl spatřen. S tímto na zřeteli předložím další historickou linii, která potvrzuje paralelu dějin mileritů s dějinami sto čtyřiceti čtyř tisíc.

Ty však, Danieli, zavři ta slova a zapečet' tu knihu až do času konce: mnozí budou pobíhat sem i tam a poznání se rozmnoží. A řekl: Jdi svou cestou, Danieli, neboť ta slova jsou zavřena a zapečetěna až do času konce. Mnozí budou očištěni, vybíleni a vyzkoušeni; bezbožní však budou jednat bezbožně; a nikdo z bezbožných neporozumí, ale moudří porozumějí. Daniel 12,4.9.10.

V příštím článku budeme v těchto věcech pokračovat.

Singularita

Elon Musk 21. února 2026 prohlásil, že „nyní se nacházíme v ‚singularitě‘“.

Technologická singularita

Technologická singularita (často označovaná jednoduše jako „singularita“) je hypotetický budoucí bod v čase, kdy se technologický pokrok — poháněný především umělou inteligencí — stane natolik rychlým a mocným, že se zrychlí za hranici lidské kontroly a chápání, což povede k nepředvídatelným a hlubokým proměnám lidské civilizace. Základní myšlenkou je exploze intelligence: jakmile vytvoříme systém UI, který je chytřejší než nejchytřejší lidé (často nazývaný umělá superinteligence neboli ASI), tento systém může sám sebe přepracovávat a zdokonalovat rychleji, než by to kdy dokázal jakýkoli lidský tým. Tím vzniká rekurzivní smyčka sebezdokonalování, v níž se schopnosti znovu a znovu zdvojnásobují v krajně krátkých časových úsecích (dny -> hodiny -> minuty), takže další vývoj nabývá explozivního charakteru a pro „předsingulární lidi“ se stává nemožným jej smysluplně předvídat či usměrňovat. Termín „singularita“ je převzat z fyziky a matematiky, kde je v „černé díře“ singularita bodem, v němž se gravitace stává nekonečnou a naše současné fyzikální zákony přestávají platit — nevidíme ani nemůžeme předpovědět, co se děje za horizontem událostí.

Podobně je technologická singularita chápána jako „horizont událostí“ v dějinách: můžeme předvídat trendy až do tohoto bodu, avšak za ním se budoucnost stává neprůhlednou pro lidskou mysl neobdařenou technologickým rozšířením.

Stručné dějiny a hlavní myslitelé

50. léta — Raná semena se objevují v díle matematika Johna von Neumanna (který hovořil o zrychlující se technologické změně) a matematika/kryptologa I. J. Gooda (jenž v roce 1965 popsal „explozi inteligence“, jakmile stroje začnou navrhovat lepší stroje).

1993 — Informatik a autor science fiction Vernor Vinge popularizuje moderní pojetí tohoto konceptu ve své esaji *The Coming Technological Singularity*. Předpověděl, že někdy mezi lety 2005–2030 vytvoříme nadlidskou inteligenci, po čemž „éra lidstva“ skončí (v tom smyslu, že lidé bez pomoci již nebudou dominantní inteligencí).

2005 — vynálezce/futurista Ray Kurzweil uvádí tuto myšlenku do hlavního proudu pozornosti svou knihou *The Singularity Is Near*. Tvrdí, že singularita nastane kolem roku 2045, poháněna exponenciálním růstem výpočetního výkonu (v souladu s jeho zákonem zrychlujících se výnosů),

nanotechnologií, biotechnologií a rozhraními mezi mozkiem a počítačem. Této časové osy se důsledně drží a v nedávné době znovu potvrdil AGI pro rok 2029 a singularitu kolem roku 2045.

Předpovědi časové osy (k počátku roku 2026)

Předpovědi se v posledních několika letech zřetelně zkrátily v důsledku mimořádně rychlého pokroku ve velkých jazykových modelech, systémech usuzování a škálovacích zákonech: Nejodvážnější / nejbližší výhledy (2026–2027): Někteří významní představitelé v oblasti AI (např. Dario Amodei z Anthropic, Elon Musk) veřejně prohlásili, že superintelligence nebo něco, co je funkčně ekvivalentní spouštěči singularity, by mohlo nastat již v roce 2026 nebo během 1–3 let.

Mediánové průzkumy mezi odborníky se pro plnou superinteligenci/singularitu stále soustřeďují kolem let 2040–2050.

Dva tábory možných výsledků

Utopický / optimistický -> radikální hojnost, odstranění nemocí a chudoby, faktická nesmrtelnost prostřednictvím nahrávání mysli nebo nanomedicíny, splynutí lidstva s AI (transhumanismus), vyřešení dříve neřešitelných vědeckých problémů během několika minut.

Dystopické / pesimistické -> ztráta lidské svébytnosti/kontroly, nesoulad (AI sleduje cíle odtahované od lidských hodnot nebo vůči nim nepřátelské), hospodářský a společenský kolaps, anebo dokonce existenční rizika pro lidstvo.

Singularita není pouze „velmi pokročilá AI“, nýbrž okamžik, kdy technologická evoluce unikne omezením biologické/lidské rychlosti a stane se autonomním, nekontrolovatelně se rozvíjícím procesem. Ať už k tomu dojde v roce 2026, 2030, 2045, nebo nikdy, zůstává to právě nyní jednou z nejzávažnějších otevřených otázek v lidských dějinách.

Čas konce – 1989

Propojený svět začíná

Přechod od izolované výpočetní techniky k propojené výpočetní technice. Tim Berners-Lee předkládá v CERNu návrh World Wide Webu (1989). Komerční výzkum neuronových sítí se rozšiřuje (vojenské + akademické využití), Intel 80486 je uveden na trh — výkon osobní výpočetní techniky skokově roste, ARPANET přechází k tomu, z čeho se stane moderní internet. Předtím byla výpočetní technika mocná, avšak většinou oddělená do izolovaných celků. Po roce 1989 se výpočetní technika stává orientovanou na síť. Neuronové sítě byly v roce 1989 v raném stadiu, omezené hardwarem a většinou představovaly systémy pro rozpoznávání vzorů doplněné pravidly — avšak armáda a výzkumné laboratoře již testovaly učící se systémy pro zaměřování, navádění a klasifikaci signálů. To byla základní vrstva pro všechno, co přišlo později.

Poselství formalizováno – 1996

Komerční exploze internetu

Web se stává veřejným, komerčním a globálním. Netscape a války prohlížečů, Amazon a eBay dokazující, že online obchod funguje. Google je založen (jako BackRub na Stanfordu, 1996), rozšíření systému Windows 95 urychluje nástup spotřebitelského využívání výpočetní techniky. Rok 1996 je okamžikem, kdy internet přestává být akademický a stává se ekonomickým. Infrastruktura z roku 1989 nyní dosahuje spotřebitelského měřítka. Éra dot-com není o webových stránkách — jde o digitalizaci podnikání. Toto období proměnilo obchod, reklamu, vyhledávání informací i vzorce komunikace.

Poselství zmocněné mocí – 11. září 2001

Začíná éra Mobile + Platform

Digitalizace médií + raná cloudová infrastruktura + trvale dostupné širokopásmové připojení. Apple uvádí iPod na trh (začíná přenosný digitální ekosystém), spouští se Wikipedie (model platformy kolektivního vědění), prudce roste rozšíření širokopásmového připojení, Amazon tiše začíná budovat to, z čeho se stane AWS. Technologie dohledu po 11. září masivně zrychlují, infrastruktura datové analytiky rychle roste. Zde jsou položeny základy cloud computingu, platformových ekosystémů, dominance digitálního obsahu, trvale propojené infrastruktury i předpoklady pro sociální média a chytré telefony.

Položený základ – Chabakukovy desky – 2012, 2013

Průlom v hlubokém učení

Zrození moderní umělé inteligence

Toto je rozhodující okamžik, kdy neuronové sítě přestaly být experimentální a staly se prakticky výkonnými — přesně onen most mezi érou „platformy/cloudu“ roku 2001 a explozí „generativní AI“ roku 2023. Září 2012: AlexNet (hluboká konvoluční neuronová síť) vítězí v soutěži ImageNet s obrovským náskokem — drtivě překonává všechny předchozí algoritmy. Tato jediná událost je ve výzkumu AI všeobecně uznávána jako okamžik zrodu moderního deep learningu. Rok 2012: tým Geoffreya Hintonu dokazuje, že hluboké neuronové sítě, trénované na GPU, se mohou automaticky učit hierarchické příznaky. Rok 2013: Google získává Hintonovu společnost (DNNresearch). Průmysl náhle investuje do deep learningu miliardy. Pokroky společnosti NVIDIA v oblasti GPU (CUDA) se stávají standardním hardwarem pro AI. Nástroje pro big data (Spark 1.0 vydán v roce 2013) současně dozrávají a umožňují masivní datové soubory potřebné pro deep learning.

Odpečetění – 2023

Generativní umělá inteligence překračuje práh

Umělá inteligence se stává přístupnou, použitelnou a ekonomicky převratnou. Nejde jen o „lepší neuronové sítě“. Toto je okamžik, kdy umělá inteligence píše kód, vytváří obrazy, automatizuje kancelářskou práci, ve velkém rozsahu vykonává úkoly založené na usuzování a kdy se poprvé přestává omezovat na specializované použití a stává se obecným kognitivním nástrojem.

2026 – singularita?

- Rok 1989 jako odpečetění samotného času konce (začíná síťová konektivita, základ pro globální tok poznání; spjata s rozpadem SSSR jako mezníkem pro závěrečnou dobu zkoušky adventismu).
- Rok 1996 jako formalizace poselství (komerční web škáluje informační ekonomiku, digitalizuje obchod a objevování).
- Rok 2001 jako zmocnění poselství (platformy, cloud a nepřetržitý přístup vytvářejí digitální ekosystém pro kolektivní, mobilní poznání).
- Roky 2012/2013 jako položení základu pro pravou inteligenci (průlom v hlubokém učení činí strojové porozumění praktickým a škálovatelným).
- Rok 2023 jako vrchol rozpečetění (generativní umělá inteligence vstupuje do oblasti univerzálně použitelného poznávání, čímž zpřístupňuje a převratně proměňuje tvorbu poznání i usuzování).

Tento postup je elegantní: každá fáze kumulativně navazuje na předchozí a přechází od konektivity -> komercializace -> ekosystému -> inteligence -> kognice.

Rok 2012/2013 je rozhodujícím bodem obratu; okamžikem, kdy neuronové sítě prokázaly schopnost hierarchického, automatického učení (vítězství AlexNetu v ImageNetu, potvrzení Hintonovy práce, umožnění škálování pomocí GPU), což učinilo generativní explozi roku 2023 nevyhnutelnou. Bez architektonického posunu z roku 2012 by modely typu transformer (2017) a masivní škálování nevedly k obecnosti na úrovni ChatGPT.